

Sygn. akt IC 825/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lutego 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa S. J.

przeciwko J. H. i I. H.

o zapłatę kwoty 8.487 zł

I. zasądza solidarnie od pozwanych J. H. i I. H. na rzecz powódki S. J. kwotę 8.118 zł (osiem tysięcy sto osiemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lutego 2013 roku;

II. w części ograniczonej postępowanie umarza;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 1.517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i dalej idący wniosek w tym zakresie oddala.

IC 825/13

UZASADNIENIE

Powódka S. J. wniosła pozew o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. H. i I. H. kwoty 8.487 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.02.2013r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podała, że strony zawarły w dniu 6.09.2012r. umowę pośrednictwa sprzedaży nieruchomości pozwanych, położonej w G. ul. (...). Pozwani na podstawie tej umowy zobowiązani byli do zapłaty powodowi wynagrodzenia. Powódka wywiązała się z podjętego zlecenia i w dniu 20.10.2012r. wskazała adres przedmiotowej nieruchomości potencjalnie zainteresowanej E. C. która w dniu 30.10.2012r. potwierdziła odbiór wiadomości i uzgodniła termin prezentacji domu na 30.10.2012r.

Na podstawie zapisów w księdze wieczystej nieruchomości powód stwierdził przeniesienie własności na rzecz kontrahenta wskazanego przez niego, tj. E. C.. Należne wynagrodzenie stało się wymagalne w dniu podpisania umowy sprzedaży, tj. 21.02.2013r.

Powód wystawił pozwany w dniu 8.03.2013r. wezwanie do zapłaty na kwotę 3,69% brutto ceny ustalonej przez strony w umowie sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał wpłaty należności.

Nakazem zapłaty z dnia 17.06.2013r. wydanym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku nakazano pozwanym zapłacić solidarnie na rzecz powódki kwotę 8.487 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.02.2013r. oraz koszty procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu w kwocie 1.200 zł z tytułu zastępstwa i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł podnosząc, że żądanie powódki jest bezzasadne gdyż pismem z dnia 10.11.2012r. J. H. wypowiedział umowę ze skutkiem na 31.12.2012r. oraz dokonał zapłaty na rzecz powódki kwoty 500 zł tytułem zryczałtowanych kosztów przygotowania oferty i reklamy. Przyznali, że w dniu 21.02.2013r. dokonali sprzedaży nieruchomości na rzecz E. C. ale osoba ta nie powoływała się na pośrednika nieruchomości, zaprzeczając, aby ta została im wskazana przez pośrednika i nie była kontrahentem wskazanym przez powódkę w rozumieniu §3 pkt 2 umowy stron. Ponadto podnieśli, że zapis umowy, iż zobowiązania finansowe wobec pośrednika za pośrednictwo obowiązuje nawet po wygaśnięciu umowy wobec klientów skontaktowanych przez pośrednika stanowi niedozwoloną klauzulę umowną.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 2007r. powódka S. J. prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na pośrednictwie w (...) - Biuro (...) w K. ul. (...).

Pozwani byli współwłaścicielami - na prawach wspólności ustawowej - nieruchomości zabudowanej, obejmującej działkę nr (...) o powierzchni 1800 m2 położonej w G. przy ul. (...), dla której prowadzono księgę wieczystą nr (...).

W dniu 6 września 2012r. w biurze powódki strony podpisały umowę pośrednictwa sprzedaży nr (...) nieruchomości pozwanych położonej w G.. Początkowo pozwani zaproponowali cenę ofertową w wysokości 250.000 zł, a następnie została obniżona do kwoty 220.000 zł i 198.000 zł. W powyższej umowie strony uzgodniły zobowiązania pośrednika i jego czynności, wysokość wynagrodzenia prowizyjnego, m.in. za wskazanie zamawiającemu kontrahenta, w wysokości 3,69% ceny brutto ustalonej przez strony w umowie przedwstępnej lub umowie sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego, sposób zapłaty wynagrodzenia prowizyjnego i jego wymagalność, sposób i okres wypowiedzenia umowy oraz, że w kwestiach nieuregulowanych w umowie mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy z dnia 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami. Pozwani nie wnosili zastrzeżeń do postanowień umowy z dnia 6.09.2012r.

/dowód: - przesłuchanie powódki k. 85,

- przesłuchanie pozwanego J. H. k. 86 verte,

- wpis do ewidencji działalności gospodarczej k. 3,

- umowa pośrednictwa sprzedaży k. 4,

- odpis księgi wieczystej (...) k. 7,

- akt notarialny z 21.02.2013r. k. 79/

Po podpisaniu umowy zostały wykonane zdjęcia nieruchomości pozwanych z dokładnym jej opisem, sporządzona oferta nieruchomości, która została przez powódkę umieszczona w bazie danych firmy oraz udostępniona i przesłana do biur współpracujących i na portale internetowe, a nadto wydrukowano w miesięczniku (...), prezentowano również potencjalnym klientom, którzy poszukiwali nieruchomości. W tym okresie było kilku klientów zainteresowanych nieruchomością pozwanych, z którymi na miejsce pojechał pracownik biura powódki, lecz do transakcji nie doszło. Nieruchomością pozwanych zainteresowała się m.in. E. C., która dowiedziała się o sprzedaży tej nieruchomości z oferty na portalu internetowym, a następnie skontaktowała się telefonicznie z biurem, powódki prosząc o adres tej nieruchomości. Pracownik biura powódki poprosił ww. o przesłanie zapytania w formie e-mailowej i po uzyskaniu zapytania pracownik przekazał w tej samej formie E. C. adres nieruchomości pozwanych i uzgodnił termin prezentacji

tej nieruchomości w dniu 30.10.2012r. O tym fakcie poinformowano pozwanych i z uwagi, iż w dniu 30.10.2012r. E. C. przyjechała szybciej do pozwanych i poinformowała pracownika powódki, że dojechała już na nieruchomość, nie było potrzeby udania się na miejsce pracownika powódki. Na następny dzień E. C. skontaktowała się ponownie z biurem powódki pytając o szczegóły dotyczące nieruchomości pozwanych, zaś pracownik biura zachęcał ją do kupna z uwagi na położenie, szkołę, sklep i duży ogród. Kilka dni później pracownik powódki skontaktował się z E. C., która oświadczyła, że nie jest zainteresowana nieruchomością pozwanych. Powódka zamierzała o rezygnacji E. C. zawiadomić pozwanych, lecz ci nie odbierali telefonu, chociaż strony uzgodniły taką formę kontaktu.

/dowód: - przesłuchanie powódki k. 85,

- przesłuchanie pozwanego J. H. k. 86 verte,
- zeznania świadka E. C. k. 73 verte,
- korespondencja elektroniczna między biurem powódki a E. C. k. 6,
- oświadczenie E. C. z 27.09.13 k. 50,
- bilingi telefonów firmowych powódki k. 52,
- wydruk ze strony internetowej oferty sprzedaży k. 57/

Pismem z dnia 10 listopada 2012r. pozwany J. H. wypowiedział umowę pośrednictwa sprzedaży, zaś na wezwanie powódki zapłacił kwotę 500 zł tytułem zryczałtowanych kosztów przygotowania oferty i reklamy. Podczas pierwszego spotkania z E. C. w dniu 30.10.2012r. pozwany J. H. oświadczył, że wycofuje swoją ofertę i wypowiada umowę biura nieruchomości. Następnie świadek E. C. była ponownie w nieruchomości pozwanych, po wcześniejszym telefonicznym uzgodnieniu terminu, na przełomie listopada/grudnia 2012r., następnie do tygodnia była tam po raz trzeci i wtedy podjęła ostateczną decyzję o kupnie nieruchomości pozwanych, uzgadniając z pozwanymi kupno nieruchomości za kwotę 198.000 zł, zgodnie z ofertą internetową. W tym też czasie świadek E. C. podjęła działania w celu uzyskania kredytu hipotecznego na zakup nieruchomości pozwanych m.in. w Banku (...) SA, z którego uzyskała odpowiedź odmowną i dopiero na początku lutego 2013r. świadek uzyskał kredyt w (...) Banku (...) SA, z którego mógł sfinansować zakup nieruchomości.

Gdyby nie oferta internetowa sprzedaży nieruchomości pozwanych świadek E. C. nie posiadałaby w tym zakresie żadnych informacji o sprzedaży tej nieruchomości. Dzięki tej ofercie świadek miał możliwość zobaczyć nieruchomość pozwanych i dzięki tej ofercie E. C. została skojarzona z pozwanymi. Do czasu wypowiedzenia umowy pośrednictwa powódka wywiązała się z zobowiązań wynikających z zawartej umowy.

/dowód: - wypowiedzenie umowy k. 34,

- wezwanie do zapłaty 500 zł k. 35,
- przelew kwoty 500 zł k. 36,
- zeznania świadka E. C. k. 73 verte,
- zeznania świadka G. K. k. 73,
- przesłuchanie pozwanego J. H. k. 86 verte/

W dniu 1.02.2013r. pozwani oraz A. C. zawarli przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości położonej w G. ul. (...) za kwotę 190.000 zł, zaś w dniu 21.02.2013r. pozwani oraz E. C. wraz z mężem A. C. zawarli akt notarialny sprzedaży ww. nieruchomości za kwotę 220.000 zł. Kwota w akcie notarialnym jest wyższa niż w umowie przedwstępnej,

gdyż uwzględniono udział własny. Po wypowiedzeniu umowy pośrednictwa pozwany J. H. zmienił kartę w telefonie komórkowym i związku z tym nie odbierał połączeń z biura powódki.

/dowód: - przesłuchanie pozwanego J. H. k. 86 verte,

- umowa przedwstępna z 1.02.13 k. 82,

- akt notarialny z 21.02.13 k. 79/

Mimo wezwań do zapłaty pozwani nie uregulowali należnego wynagrodzenia.

/dowód: - wezwania do zapłaty k. 10, 13/

Na rozprawie w dniu 3.02.2014r. powódka ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 8.118 zł z ustawowymi odsetkami jak w pozwie.

/dowód: - oświadczenie pełnom. powódki k. 85/

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, iż w dniu 6 września 2012r. strony zawarły umowę pośrednictwa sprzedaży nieruchomości pozwanym położonej w G. przy ul. (...), a która to umowa została wypowiedziana przez pozwanego J. H. pismem z dnia 10 listopada 2012r., jak również to, że na podstawie umowy sprzedaży z dnia 21 lutego 2013r. zawartej w formie aktu notarialnego przedmiotowa nieruchomość stała się własnością A. i E. C. na prawach wspólności ustawowej.

W powyższej umowie strony ustaliły zobowiązania pośrednika i zakres jego czynności, wysokość wynagrodzenia prowizyjnego pośrednika, sposób zapłaty wynagrodzenia i termin jego wymagalności oraz sposób i okres wypowiedzenia umowy.

Na wstępie wskazać należy, że zawarta przez strony umowa pośrednictwa w obrocie nieruchomościami jest umową nazwaną, określoną i uregulowaną w przepisie art. 180 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 2010.102.65 ze zm.) chociaż ustawa z dnia 13.06.2013r. (Dz. U. 2013.829) przepis art. 179 ww. ustawy i w znacznej części przepis art. 180 został uchylony z dniem 1.01.2014r.

Niewątpliwie umowa z przepisu art. 180 ust. 4 powołanej ustawy jest to umowa wzajemna i konsensualna oraz co do zasady umową starannego działania za odpowiednim wynagrodzeniem, przy czym jednocześnie wskazać należy, iż zobowiązanie pośrednika do dokonywania czynności nie jest tożsame z obowiązkiem doprowadzenia do zawarcia umowy. Pośrednictwo polega bowiem na dokonywaniu czynności faktycznych, a nie prawnych, pośrednik zaś działa samodzielnie i nie ma też obowiązku stosowania się do zaleceń zlecającego (umowa stron tego też nie przewidywała), a bezpośrednim celem działań pośrednika nie jest wywołanie określonego skutku prawnego lecz stworzenie warunków, w których zawarcie umowy notarialnej jest możliwe, ale tylko, z udziałem stron tej umowy - czyli zainteresowanych. Świadczy o tym również § 3 zawartej przez strony umowy z dnia 6.09.2012r. Pozwani, co wynika z przesłuchania J. H., zaakceptowali treść i warunki umowy i w zakresie postanowień umowy nie wnieśli zastrzeżeń, zaś podniesiony przez pełnomocnika pozwanym w piśmie procesowym (k. 62 akt) z dnia 9.10.2013r. zarzut, że postanowienia umowy stron zawarte w § 3 pkt 2 i 3 oraz w § 6 pkt 2 należy uznać jako klauzule niedozwolone i bezwzględnie nieważne z mocy art. 58§2 i 3 kc, zdaniem Sądu, nie może dotyczyć przedmiotowej sprawy. Nie ma bowiem żadnych podstaw aby przyjąć, iż wskazany przepis § 3 umowy stron, przewidujący wynagrodzenie prowizyjne jako określony procent ceny brutto ustalonej przez strony w umowie notarialnej sprzedaży nieruchomości był sprzeczny z ustawą lub zasadami współżycia społecznego - w razie osiągnięcia skutku w postaci sprzedaży nieruchomości w wyniku działań pośrednika. Biorąc bowiem pod uwagę zagwarantowaną w art. 3531 kc zasadę swobody umów należy przyjąć, że strony umowy pośrednictwa mogą swobodnie ułożyć swoje stosunki umowne, jedynie przy uwzględnieniu zasad wynikających z przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, a jeżeli przepisy te nie regulują określonych kwestii to obowiązująca zasada swobody umów pozwala na dowolne ich uregulowanie w umowie - w zgodzie z jej celem

i właściwościami - oraz niewątpliwie obowiązującymi przepisami prawa i zasadami współzycia społecznego z tym, co podkreślono wyżej, w okolicznościach niniejszej sprawy i dojścia do skutku sprzedaży nieruchomości pozwanych w wyniku działań pośrednika, przyjęcie ustaleń umowy w zakresie wysokości wynagrodzenia jako postanowienia sprzecznego z zasadami współzycia społecznego byłoby wręcz absurdalne.

Okoliczność, że pozwany zwrócił powódce kwotę 500 zł tytułem zryczałtowanych kosztów przygotowania oferty i reklamy nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza z przesłuchania powódki, zeznań świadka E. C. i dołączonej do akt korespondencji elektronicznej pomiędzy biurem powódki, a E. C. wynika jednoznacznie, że do zawarcia umowy notarialnej sprzedaży nieruchomości przez pozwanych doszło w rzeczywistości w wyniku działań pośrednika - powódki.

Sąd uznał, że powódka wykazała - zgodnie z art. 6 kc - iż stworzyła sprzedającym sposobność do zawarcia umowy sprzedaży. Jak już wcześniej podkreślono zawarta przez strony umowa z dnia 6.09.2012r. określała obowiązki pośrednika tylko jako stworzenie pozwanym możliwości zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości przez dokonanie czynności organizacyjno-marketingowych, zmierzających do zawarcia tej umowy, zaś zamawiający - pozwani - zobowiązali się zapłacić pośrednikowi wynagrodzenie ustalone w § 3 pkt 1 umowy, który to zapis nie był kwestionowany przez pozwanych, a z którego wynika wprost, że wynagrodzenie przysługuje za wykonanie czynności przez pośrednika, a w szczególności za wskazanie zamawiającemu kontrahenta, z którym zostanie w terminie późniejszym zawarta odpowiednia umowa notarialna. Nie ulega wątpliwości, iż powódka wywiązała się w całości z zobowiązań wynikających z umowy i przyznał to również pozwany J. H.. Nie jest przy tym konieczne dla wynagrodzenia powódki żeby do zawarcia umowy notarialnej doszło z udziałem pośrednika gdyż, jak zauważono wyżej, przeczy temu sens umowy pośrednictwa. Zatem przy tak określonych obowiązkach w umowie stron wynagrodzenie pośrednikowi należy się gdy skojarzeni przez niego kontrahenci zawarli umowę kupna-sprzedaży nieruchomości pozwanych i nie ma przy tym znaczenia, czy do zawarcia takiej umowy doszło jeszcze w trakcie umowy pośrednictwa czy już po jej wypowiedzeniu, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Wykładnia przepisów umowy, iż zlecający jest zwolniony od obowiązku zapłaty wynagrodzenia (prowizji) w razie zawarcia umowy głównej już po wypowiedzeniu umowy pośrednictwa prowadziłaby do podważenia samej istoty i sensu umowy pośrednictwa gdyż w każdym wypadku, po przedstawieniu przez biuro nieruchomości, kontrahenci mogliby we własnym zakresie zawrzeć umowę np. sprzedaży, co faktycznie pozbawiałoby pośrednika możliwości uzyskania wynagrodzenia oraz dochodzenia odpowiedniej zapłaty za podjęte czynności.

Wprawdzie w związku z działalnością gospodarczą powódki ponosi ona pewne ryzyko gospodarcze związane z tą działalnością w zakresie pośrednictwa nieruchomościami, ale zdaniem Sądu, przyjęcie ryzyka w ww. zakresie byłoby sprzeczne z prawem i zasadami działalności gospodarczej.

Decydujące, zdaniem Sądu, dla powstania prawa pośrednika do wynagrodzenia jest stworzenie przez niego sposobności i możliwości zawarcia przez kontrahentów umowy sprzedaży nieruchomości. W rozpoznawanej sprawie, co potwierdził zebrany w sprawie materiał dowodowy, powódka, w wyniku swoich działań, stworzyła pozwanym możliwość sprzedaży nieruchomości, skojarzyła pozwanych ze sprzedawcą, a także dzięki jej ofercie internetowej świadek E. C. dowiedziała się, że nieruchomość pozwanych jest na sprzedaż.

Z zeznań świadka E. C. wynika jednoznacznie, iż to dzięki ofercie internetowej biura powódki oraz podjętych przez powódkę działań, m.in. udostępnienia adresu nieruchomości i oznaczenia terminu prezentacji nieruchomości pozwanych, miała możliwość uzyskania informacji o tej nieruchomości, a jednocześnie została skojarzona z pozwanymi.

Wskazać należy, iż prezentacja nieruchomości E. C. miała miejsce w dniu 30 października 2012r., a już kilka dni później pozwany J. H. wypowiedział umowę.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, iż wypowiedział umowę tylko dlatego, że nieruchomością była zainteresowana "jakaś" kobieta z N., której nawet nie był w stanie podać bliższych danych, że przed E. C. zainteresowanych nieruchomością pozwanym było co najmniej kilka osób i nie prowadziło to do wypowiedzenia umowy. Ponadto, już podczas pierwszego spotkania z E. C. w dniu 30.10.2012r. pozwany oświadczył, że wycofuje ofertę z biura nieruchomości co podyktowane było, zdaniem Sądu, tylko jedyną okolicznością - obejścia zapłaty wynagrodzenia na rzecz pośrednika. Również po wypowiedzeniu umowy, dalsze działania pozwanego J. H. na to wskazują, m.in. wymienił on w telefonie kartę uniemożliwiając kontakt powódce, chociaż strony uzgodniły telefoniczną formę kontaktu. Okoliczności sprawy, w tym nagłe wypowiedzenie umowy pośrednictwa, dowodzą, iż już w trakcie spotkania 20.10.2012r. strony umowy notarialnej poczyniły ustalenia co do zakupu nieruchomości pozwanym przez E. C., a świadczy również o tym fakt szybkiego ubiegania się przez E. C. o kredyt w Banku (...) SA, który w grudniu 2012r. odmówił E. C. kredytu na zakup tej nieruchomości. Potwierdzili to świadkowie E. C. i G. K., który na zlecenie firmy (...) działającej z kolei na zlecenie ww. banku, sporządził dokument wskazujący przybliżoną wartość nieruchomości pozwanym dla zabezpieczenia kredytu. Z oświadczenia świadka E. C. z 27.09.2013r. wynika m.in., że właściciele nieruchomości zapewnili ją, że gdy nie skorzystają z usług pośrednika to ten nie będzie pobierał wynagrodzenia od kupujących.

Wobec powyższego, Sąd uznał, iż E. C., w wyniku działań biura powódki, miała możliwość zawarcia przedmiotowej umowy i ostatecznie ją zawarła i wprawdzie miało to miejsce dopiero 21.02.2013r., ale zasadniczym tego powodem był brak kredytu na sfinansowanie zakupu, który świadek otrzymał dopiero w lutym 2013r. z tym, że wszystkie działania pozwanym i E. C. w celu zawarcia umowy zostały podjęte już w trakcie wypowiedzenia umowy przez pozwanego J. H. i były sukcesywnie kontynuowane do zawarcia umowy. Powódka udowodniła, że do umowy doszło w wyniku jej działań, zaś te działania stanowiły, w świetle okoliczności sprawy, bezpośredni i decydujący skutek do realizacji umowy jak również wskazać należy, że przyjęta cena nieruchomości odpowiadała przyjętej w ofercie, powiększona jedynie o tzw. udział własny.

Twierdzenia pozwanego, że zamieszczał oferty sprzedaży nieruchomości na innych portalach i w gazetach regionalnych (...) i z N. są bezpodstawne gdyż pozwany nawet nie był w stanie wskazać tych portali lub gazet. Pozwani również nie wykazali, że nie zawarli umowy po przedstawieniu nieruchomości przez powoda, z przyczyn leżących po jego stronie, np. z powodu jego zaniedbań lub niewłaściwego wykonania umowy pośrednictwa.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powódka udowodniła okoliczności, zgodnie z którymi skojarzenie kontrahentów zawartej umowy sprzedaży nieruchomości nastąpiło tylko i wyłącznie w związku z działaniami powódki i w tych okolicznościach nie ma podstaw do uchylenia się pozwanym od obowiązku zapłaty wynagrodzenia prowizyjnego na rzecz powoda, które Sąd zasądził w kwocie 8.118 zł jako 3,69% brutto ceny sprzedaży nieruchomości w wysokości 220.000 zł ustalonej przez strony w akcie notarialnym z dnia 21.02.2013r., a do której to kwoty zostało ograniczone powództwo.

Sąd uwzględnił odsetki ustawowe od 22 lutego 2013r. - zgodnie z § 3 umowy stron oraz przy zastosowaniu przepisu art. 120 kc, który określa wymagalność roszczenia zaś należne wynagrodzenie stało się wymagalne w dniu podpisania umowy sprzedaży - w tym wypadku w dniu 21.02.2013r., a zatem pozwani pozostawali w zwłoce od dnia następnego czyli 22.02.2013r. (art. 481 kc).

W części ograniczonej, na podstawie przepisu art. 355 kpc, Sąd postępowanie umorzył, zaś dalej idące powództwo - w zakresie żądanych odsetek od 21.02.2013r. - oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 kpc w zw. z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. nr 163. poz. 1348) i na koszty w kwocie 1.517 zł składa się kwota 300 zł - opłata sądowa, 1200 zł - kosztów zastępstwa i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, zaś dalej idący wniosek w tym zakresie oddalił uznając, że nakład pracy pełnomocnika powódki nie uzasadniał przyznania kosztów ponad stawkę minimalną, jak również nie uzasadniał tego sam charakter sprawy.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, orzeczono jak w sentencji.